

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. srpna 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a soudců JUDr. Jaroslavy Miketové a Mgr. Petra Tajduse **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně a obžalovaného: Xxx**, narozený xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 24. 7. 2019, č. j. 20 T 67/2019 - 234 a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného xxx se podle § 258 odstavec 1 písmeno e), f), odstavec 2 trestního řádu napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se **nově** obžalovanému ukládá podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 40 odstavec 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Orlická 4/2020, Praha 3, **částku 19 861 Kč**.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 24. 7. 2019, č. j. 20 T 67/2019 - 234 byl obžalovaný xxx uznán vinným, že dne 24. 11. 2018 v blíže nezjištěné době

od 05:00 hodin do 05:30 hodin v Novém Jičíně, okres Nový Jičín, na ulici Přemyslovců čp. xxx, na chodníku kolem příjezdové cesty k nákladním rampám OC Tabačka, na travnatém pásu v prostoru u prostřední brány betonového oplocení, zezadu přistoupil k jdoucí xxx, kterou objal zezadu rukama na prsou, poté jí sahal do rozkroku, čemuž se xxx bránila voláním o pomoc a odžducháváním xxx, který jí rukou zakrýval ústa a zvýšeným hlasem slovy „drž hubu“ ji zastrašoval, následně ji udeřil otevřenou dlaní do obličeje až spadla na zem, kde ji zalehl svým tělem, a přestože jej xxx prosila, aby svého jednání zanechal, že má velké zdravotní obtíže, xxx na její prosby nereagoval, naopak jí začal rozepínat kalhoty a následně jí přes její odpor kalhoty, punčocháče a kalhotky stáhl k jejím kotníkům, poté na xxx křičel, aby si zula boty, což xxx ze strachu, aby jí více neublížil, učinila, následně na ni opět nalehl a zasouval jí prsty dovnitř pochvy, kde s nimi manipuloval, přitom ji líbal na ústa, přičemž svého jednání zanechal až ve chvíli, kdy jej vyrušilo příježdějící motorové vozidlo a z místa utekl, a svým jednáním xxx způsobil tříštivou zlomeninu zevní poloviny pravé klíční kosti s posunutím úlomků, kožní odřeninu v oblasti pravé lopatky, povrchní pruhovité kožní odřeniny na levé lopatce a levé hýždě, drobnou slizniční oděrku za poševním vchodem na pravé straně s průměrnou dobou léčení dosud 4 až 6 týdnů. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a odsouzen byl podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, pro výkon trestu byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou a podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

2. Do tohoto rozsudku si včas a řádně podal *odvolání státní zástupce* proti výroku o náhradě škody v neprospěch obžalovaného. Uvedl, že Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se včas a řádně připojila se svým nárokem na náhradu škody v adhezním řízení a Okresní soud v Novém Jičíně opomněl se s tímto nárokem vypořádat. Pojišťovna požadovala částku 19 861 Kč již v přípravném řízení, což byly náklady na léčení poškozené. Tyto byly řádně konkretizovány a okresní soud měl o nároku rozhodnout. Navrhl, aby Krajský soud v Ostravě z podnětu odvolání napadený rozsudek doplnil o chybějící výrok a rozhodl v souladu s ustanovením § 259 odst. 3 tr. ř., popř. aby věc vrátil okresnímu soudu k rozhodnutí.
3. Do rozsudku si včas a řádně podal *odvolání obžalovaný* prostřednictvím svého obhájce, a to proti všem výrokům napadeného rozsudku. Uvedl, že ze shromážděných důkazů žádný z nich nesevčí o jeho vině, sama poškozená jej nepoznala, nikdo jiný jej neidentifikoval, byl pouze odsouzen na základě výsledků pravděpodobné shody DNA bez podpory jiných alespoň nepřímých důkazů. Důkaz DNA stojí osamocen a nelze toliko na základě pravděpodobnosti a bez podpory dalších důkazů rozhodnout o jeho vině. Neztotožnil se ani s aplikovanou právní kvalifikací daného skutku, daleko přílehavější kvalifikace by byla dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, nikoliv podle odst. 2 písm. a). V daném případě se jednalo o jednání směřující k pohlavnímu styku dle odst. 1 a takto je nutno právně kvalifikovat jeho jednání včetně trestní sazby. Co se týče ochranného sexuologického léčení v ústavní formě, toto se jeví jako nepřiměřené, když obžalovaný nebyl ani agresivní, ani násilnický a daná situace vznikla v podstatě shodou nešťastných náhod. Závěrem navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek změnil a obžalovaného zprostil, případně skutek překvalifikoval podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku a uložil přiměřený trest, případně aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání.
4. Odvolání byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.), oprávněnými osobami [§ 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu] a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř. či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.

5. Odvolací soud z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal z hledisek vyjádřených v ustanovení § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházejícího, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.
6. Přezkoumáním řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, krajský soud nezjistil žádné vady, které by měly za následek porušení práva na obhajobu obžalovaného, a nebylo zjištěno porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci, když důkazy provedené v trestním řízení byly provedeny v souladu s trestním řádem.
7. Okresní soud v Novém Jičíně učinil v trestní věci obžalovaného dostatečná skutková zjištění, jež mu umožňovala v jeho trestní věci rozhodnout v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., kdy okresní soud zvolil adekvátní právní kvalifikaci jeho jednání a v odůvodnění napadeného rozsudku poměrně podrobně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, na základě kterých došel k závěru o vině obžalovaného.
8. Obžalovaný ve svém odvolání opakoval podstatu své obhajoby, kterou už uplatnil v průběhu řízení před okresním soudem, a v zásadě namítal nesprávné hodnocení provedených důkazů okresním soudem, k čemuž je třeba zdůraznit, že krajský soud dle § 263 odst. 7 věta poslední tr. ř. je vázán skutkovým hodnocením soudu prvního stupně s výjimkou důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání provede. Dle názoru krajského soudu soud prvního stupně při svém hodnocení zcela splnil zákonnou povinnost hodnotit důkazy podle § 2 odst. 6 tr. ř. podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, ve které je zobrazena zásada volného hodnocení důkazů. Tento princip je zásadní pro zvážení, které důkazy soud provede, příp. zda a nakolik se jeví nezbytným stav dokazování doplnit z hlediska dosažení základního cíle - zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení v konkrétním stádiu trestního řízení. Hodnocení musí být učiněno z hlediska závažnosti důkazů, které spočívá ve vyloučení důkazů nepodstatných, takových, z nichž nelze učinit poznatky o předmětu dokazování a důkazy je nutno posuzovat i z hlediska zákonnosti, tedy zda důkazy nebyly provedeny v rozporu s procesními předpisy a zda nelze v důkazním řízení shledat pochybení, která by měla povahu podstatných vad řízení. Důkazy je pak nutno podrobit hodnocení z hlediska věrohodnosti a pravdivosti na základě analýzy jednotlivých důkazů, pocházejících jak ze samotného konkrétního důkazu, tak při hodnocení ve vztahu k dalším provedeným důkazním prostředkům. Tato zásada je budována na vnitřním přesvědčení orgánů činných v trestním řízení, přičemž není projevem libovůle nebo svobody takového orgánu, ale musí být vytvořena na přísně logickém základu, opírajícím se o právní vědomí a všestranné, hluboké a logické zhodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech s přihlédnutím ke všem okolnostem případu. Jestliže takové hodnocení je obsaženo v odůvodnění rozhodnutí, není možno shledat hodnocení důkazů chybným, v důsledku čehož nelze považovat za potřebné opakování jednotlivých důkazů či doplnění skutkových zjištění odvolacím soudem, který je takovým hodnocením důkazů vázán. Podle přesvědčení krajského soudu rozhodnutí okresního soudu těmito všem zásadám vyhovuje, a proto neshledal důvody na jeho závěrech cokoli podstatného změnit a argumenty obžalovaného, dotýkající se právě těchto hodnotících závěrů, nepovažuje za opodstatněné.
9. Pokud obžalovaný uváděl ve svém odvolání, že žádný důkaz nesvědčí pro jeho vinu a na základě pravděpodobné shody DNA nelze bez podpory jiných alespoň nepřímých důkazů

dojít k závěru o jeho vině, není tomu tak, neboť se nejedná o žádnou pravděpodobnou shodu DNA. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika bylo zjištěno, že mezi genetickým profilem obžalovaného a genetickým profilem vzorku zajištěného z tváře poškozené v okolí úst panuje shoda stejně jako u vzorku DNA zajištěného na stěru kalhot poškozené v oblasti vnější strany rozkroku a v oblasti knoflíku a zipu. *Tyto sbody významně překračují hodnotu, která je stanovena jako limit pro individuální identifikaci.* Dále nelze vyloučit, že se biologický materiál obžalovaného podílel na tvorbě smíšených biologických materiálů zjištěných ve stopě č. 4 - 6, což bylo oblečení poškozené (ponožky, lem v pase kalhot a další). Výpověď poškozené koresponduje s tím, kde stopy byly zanechány, neboť pachatel jí sám uvedené oblečení svlíkal a rukou jí přikrýval ústa. Podrobně byl k tomuto důkazu, který je v této věci rozhodující, vyslechnut i zpracovatel Ing. Michal Kopečný, Ph.D., který ke stopě č. 1, což byl stěr z tváře v okolí úst poškozené, a ke stopě č. 4, což byla vnější strana v oblasti rozkroku, uvedl, *že se jedná o individuální shodu s DNA obžalovaného stoprocentně. V těchto dvou případech je záměna vyloučena.*

10. Dalšími důkazy, které tento stěžejní důkaz doplňují, jsou svědecké výpovědi xxx, xxx a xxx. Těmi bylo prokázáno, že se obžalovaný nacházel v Novém Jičíně, neboť s nimi tu noc strávil na diskotéce Meinl a následně s nimi zpět do Sedlnic neodjel. Nepřímo prokazují jeho vinu i další důkazy, především znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie zpracovaný MUDr. Šárkou Grussmannovou k osobě obžalovaného (č. l. 118 - 133), ze kterého soud zjistil, že obžalovaný netrpí a v minulosti netrpěl duševní poruchou ve smyslu psychotického onemocnění, afektivní poruchy či mentální retardace. Osobnost je jednoduše strukturovaná s rysy nezdrženlivými. Požívání alkoholu nemá ráz chorobné závislosti. Odborným vyšetřením včetně laboratorního PPG vyšetření *byla prokázána porucha sexuální preference, a to sexuální deviace v aktivitě typu patické sexuální agresivity.* Obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl duševní poruchou, nebyla zjištěna chorobná závislost na návykových látkách. Tato deviace spočívá v defektu erotických fází před vlastním pohlavním stykem (seznamování, dvoření), které nahrazuje sexuálním násilím. Obžalovaný byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání, *jeho schopnost své jednání ovládat byla v předmětné době podstatně, pod polovinu rozhodného pásma, snížena vlivem přítomné sexuální deviace typu patické sexuální agresivity, přičemž schopnost ovládací nebyla zcela vymizelá.* Obžalovaný je z psychiatricko-sexuologického hlediska *na svobodě pro společnost nebezpečný pro možnost recidivy sexuálně motivovaných agresí.* Ke snížení tohoto rizika může přispět odborná léčba a *znalkyně doporučila uložit ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.* Ústavní formu doporučila vzhledem k tomu, že se jednalo o recidivu sexuální ofenze, a to se stupňující se agresivitou, posuzovaný spáchání předmětného jednání zcela popírá a nemá na něj žádný náhled. Také uvedla, že nebylo objektivizováno množství požitého alkoholu v předmětné době a z objektivních údajů poškozené je zřejmé, že posuzovaný si počínal koordinovaně a cíleně, byl situací orientován. Nic nesvědčí pro těžké, forenzně významné stupně opilosti. Alkohol u posuzovaného měl v předmětné době pouze přídavný vliv v tom, že mohl odbrzdit jeho morální zábrany a zvýšit jeho sexuální apetenci. Nebylo objektivizováno ovlivnění jinou látkou a *údaj o možném podání neznámé látky do alkoholu a následném úplném výpadku paměti považuje znalkyně za účelový.* Znalce uzavřela, že se jednalo o recidivu sexuálního nekonformního jednání, kdy se posuzovaný se stupňující se agresivitou dopustil sexuální ofenze vůči jemu neznámé, eroticky nevytvořené ženě. Jeho jednání bylo motivováno chorobně, a to ve smyslu sexuální deviace v aktivitě typu patické sexuální agresivity. Pro tuto diagnózu svědčí jak dosavadní sociosexuální vývoj posuzovaného, jeho neschopnost dlouhodoběji udržet partnerské vztahy, povrchnost známostí a akceptace komerčních forem styku. Dále pro tuto diagnózu svědčí absence masturbačních fantazií a také výsledek laboratorního PPG vyšetření, kdy převažuje reaktivita na kontext zachycující pokročilé sexuální motivační stavy před kontextem svádění. K závěru předchozího znaleckého posudku znalkyně uvedla, že ze spáchání jednoho sexuálně motivovaného deliktu, který pachatel navíc popírá, nelze jednoznačně uzavřít na přítomnost sexuální deviace. Patická

sexuální agresivita se vyznačuje právě repetitivností sexuálních ofenzí vůči anonymním sexuálně nevytvořeným objektům. Znalkyně byla vyslechnuta okresním soudem i v hlavním líčení, kde svůj znalecký posudek stvrdila v celém rozsahu a kde především znovu poukázala na to, že s ohledem na recidivu sexuálně motivované trestné činnosti se stupňující se agresivitou, kdy došlo k závažnému fyzickému napadení poškozené, a posuzovaný zcela popírá spáchání trestného činu, nemá na to žádný náhled, doporučuje, aby léčba byla zahájena v ústavní formě, kde je medikamentózně, psychoterapeuticky ovlivňován, je mu vysvětlena nutnost abstinence od alkoholu, což je významný rizikový faktor, který by se mohl podílet na případných recidivách trestné činnosti. Jeho pobyt z psychiatricko-sexuologického hlediska na svobodě je nebezpečný právě pro riziko opakování sexuálně motivovaných agresí. Léčba ústavní formou je individuální, závisí na přístupu jedince k léčbě. Pokud v ní dobře spolupracuje, postupuje v terapeutických režimech dál a dál, jsou mu umožněny i vycházky, rozvolněný režim, je to v řádu měsíců.

11. Samotná výpověď poškozené je podporována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví úrazová chirurgie znalce MUDr. Václava Kameníčka, který byl i vyslechnut v hlavním líčení okresním soudem, neboť zde byl rozpor v tom, zda skutečně poškozené obžalovaný sahal do přirození, kdy tato si to už nevybavovala, avšak s ohledem na způsobené zranění - drobnou slizniční oděrku za poševním vchodem na pravé straně znalec uzavřel, že zranění odpovídá poškrábání hranou nehtu při nešetném působení prsty druhé osoby v pochvě, což odpovídá výpovědi poškozené z přípravného řízení. Znalec uvedl, že zlomenina klíční kosti vznikla zřejmě při pádu poškozené na zem na pravé rameno, byť tato se domnívala, že ke zlomenině klíční kosti došlo ještě v době, kdy stála. Intenzita působící síly byla při vzniku tohoto zranění velká. Jednalo se o středně těžké zranění s dobou léčení u oděrky pochvy 5 až 7 dnů, u kožní odřeniny trupu 5 až 7 dnů a u zlomeniny klíční kosti s posunutím úlomků 4 až 6 týdnů.
12. Krajský soud konstatuje na závěr, že ačkoliv poškozená ve tmě neviděla přímo na pachatele, uvedenými důkazy bylo prokázáno, že to byl obžalovaný, kdo se skutku popsaného v napadeném rozsudku dopustil, a krajský soud o tom nemá pochybnost. Právní kvalifikace byla okresním soudem zvolena správně a zákonně, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal uvedený čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, čímž naplnil znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a to v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
13. Za *pohlavní styk* se podle judikatury považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby (stejného nebo jiného pohlaví). Jde tedy o soulož, pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (např. orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, ale i např. pouhé osahávání ženy na prsou, ohmatávání genitálií muže či ženy a podobně). Kvalifikovanou skutkovou podstatou podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku je i vymezení dosavadního znásilnění, kde jsou přísněji trestné určité nebezpečné formy pohlavního styku, a to s vyšší trestní sazbou než dosud. V této souvislosti trestní zákoník upřesnil i pojem obdobného pohlavního styku jako styku provedeného srovnatelným způsobem, neboť nejde o „obdobný pohlavní styk jako soulož“, ale o provedení pohlavního styku obdobným způsobem (např. orální pohlavní styk nebo anální pohlavní styk). Proto v případě pohlavního styku uskutečněného formou soulože *nebo způsobem srovnatelným se souloží* půjde vždy o naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu v rámci zvláště přítěžující okolnosti podle odst. 2 písm. a), nikoliv o jednání podřaditelné pouze pod základní skutkovou podstatu odst. 1 (Velký Komentář trestního zákoníku, díl II., nakladatelství C. H. Beck, Šámal a kolektiv, str. 1630, první vydání 2010).

14. Rovněž byl splněn další znak - *použití násilí*, jak o tom svědčí zranění poškozené a násilí bylo použito ze strany obžalovaného velkou intenzitou, když došlo mj. k tříštivé zlomenině klíční kosti poškozené.
15. O tom, že šlo o donucení, svědčí výpověď poškozené, která popsala, jakým způsobem se útoku bránila. *Donucením* jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu a s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné těžké újmy nedal žádnou možnost odpor projevit.
16. Není také pochyb, že byla splněna i subjektivní stránka uvedené skutkové podstaty, neboť obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Krajský soud proto shledal právní kvalifikaci použitou okresním soudem jako správnou a zákonnou.
17. Krajský soud přezkoumal výrok o trestu i výrok o uložení ochranného sexuologického léčení v ústavní formě a zde konstatuje, že trest odnětí svobody, který byl obžalovanému uložen, je nepřiměřeně přísný, a to s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie a sexuologie vypracovaného znalkyní MUDr. Šárkou Grussmannovou, která u obžalovaného shledala poruchu ve formě sexuální deviace v aktivitě typu patické sexuální agresivity a podstatný je zde především závěr, že vzhledem k přítomné sexuální deviaci *byly schopnosti obžalovaného rozzeznat nebezpečnost svého jednání a jednání ovládat podstatně sníženy pod polovinu rozhodného pásma, přičemž nebyly zcela vymizelé* a alkohol u posuzovaného měl v předmětné době pouze přídatný vliv v tom, že mohl odbrzdit jeho morální zábrany a zvýšit jeho sexuální apetenci.
18. Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
19. Podle § 40 odstavec 1 tr. zákoníku jestliže pachatel spáchal trestný čin *ve stavu zmenšené přičetnosti*, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky, *přihlédne soud k této okolnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry*.
20. Právě s přihlédnutím k citovanému ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný se v době páchaní trestné činnosti nacházel ve stavu, kdy měl podstatně sníženy pod polovinu rozhodného pásma jak ovládací, tak i rozpoznávací schopnosti, a tato okolnost se měla odrazit při ukládání výměry a druhu trestu, který se krajskému soudu tak, jak byl uložen, jeví nepřiměřeně přísný i vzhledem k tomu, že obžalovanému na doporučení znalkyně byla uložena i ochranná sexuální léčba ve formě ústavní podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku.
21. Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku soud uloží ochranné léčení i tehdy, jestliže pachatel trestný čin *spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný*, podle povahy nemoci a léčebných možností soud uloží ochranné léčení ústavní nebo ambulantní. Byl-li vedle ústavního léčení uložen trest odnětí svobody, ochranné léčení se vykoná zpravidla po nástupu výkonu trestu odnětí svobody ve věznici. Jestliže ochranné léčení nelze vykonat po nástupu výkonu trestu ve věznici, vykoná se ústavní ochranné léčení ve zdravotnickém zařízení před nástupem výkonu trestu odnětí svobody, pokud se tím lépe zajistí splnění účelu léčení, jinak se vykoná ve zdravotnickém zařízení po výkonu nebo jiném ukončení trestu odnětí svobody. Nepostačí-li délka výkonu trestu odnětí svobody ve věznici

ke splnění účelu ochranného léčení, soud může rozhodnout o jeho pokračování ve zdravotnickém zařízení poskytující ústavní nebo ambulantní péči.

22. Z výše citovaného znaleckého posudku znalkyně MUDr. Šárky Grussmannové bylo zjištěno, že obžalovaný je na svobodě nebezpečný a trestného činu se dopustil ve stavu vyvolaném duševní poruchou. Podmínky pro uložení ochranného sexuologického léčení byly splněny a s ohledem na nebezpečnost pobytu obžalovaného na svobodě byla správně zvolena i ústavní forma tohoto léčení. Je třeba si však uvědomit, že ústavní léčení je vždy spojeno s podstatným omezením osobní svobody léčeného a je radikálním zásahem do způsobu jeho života, proto musí soud při ukládání této formy ochranného léčení pečlivě zvažovat jak povahu nemoci a léčebné možnosti, tak i povahu a závažnost trestné činnosti a povahu a závažnost nebezpečí, které do budoucna ze strany léčené osoby hrozí zájmům chráněným trestním zákonem.
23. Nutnost ochranného léčení ústavní formou vyplývá nejen ze závěru znalkyně ale i z toho, že se nejednalo ze strany obžalovaného o první takový delikt. Obžalovaný byl v minulosti odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 18. 6. 2015, č. j. 4 T 49/2015 - 140 pro pokus zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy také napadl neznámou ženu vracějící se z plesu v ranních hodinách, chtěl s ní vykonat pohlavní styk proti její vůli a k dokonání uvedeného zločinu nedošlo pouze z důvodu, že v dalším jednání byl vyrušen dalšími osobami a z místa utekl. Tohoto skutku se dopustil 8. 2. 2015, odsouzen byl k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 3 měsíců, kdy výkon tohoto trestu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců a stanoven dohled. Rozsudek nabyl právní moci 25. 9. 2015 a nyní projednávané trestné činnosti se dopustil tedy krátce poté, co mu uplynula zkušební doba pro stejnou trestnou činnost. Jedná se o stejný motiv jednání jako v předchozím případě, dosáhnutí pohlavního styku s jinou ženou přes nesouhlas oběti. Ačkoliv došlo k osvědčení tohoto odsouzení, i předchozího pro majetkovou trestnou činnost, a na obžalovaného se hledí, jako by nebyl trestán, lze především druhé odsouzení hodnotit v rámci hodnocení osoby obžalovaného, která má sklony k páčání sexuální trestné činnosti se zvyšujícím se stupněm agresivity. Na druhou stranu však krajský soud přihlédl k závěrům znalkyně MUDr. Grussmannové týkajících se skoro vymizelých složek rozpoznávací a ovládací a z toho důvodu uložený trest odnětí svobody snížil i po přihlédnutí k tomu, že obžalovanému byla současně uložena ochranná sexuální léčba v ústavní formě.
24. Krajský soud také přezkoumal napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce a zjistil chybějící výrok o náhradě škody, a shledal odvolání státního zástupce důvodným, neboť již v přípravném řízení se se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou 19 861 Kč představující náklady na léčení zranění poškozené, tato svůj nárok řádně doložila (č. l. 174 - 177) a okresní soud opomněl o tomto nároku rozhodnout, byť bylo prokázáno, že zranění vzniklo v přímé příčinné souvislosti s trestním jednáním obžalovaného a obžalovanému měla být uložena povinnost tyto náklady léčení zaplatit.
25. Z těchto důvodů krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného xxx podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. nově obžalovanému uložil podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 40 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Orlická 4/2020, Praha 3, částku 19 861 Kč.
26. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 29. srpna 2019

JUDr. Milan Ihnát v. r.
předseda senátu

vypracovala:
JUDr. Jaroslava Míketová v. r.